

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/18630/2.

Érkezett: 2005 DEC 06.

Magyar Országgyűlés
Emberi jogi, kisebbségi és
vallásügyi bizottsága

.... szám

**Dr. Szili Katalin asszonynak,
az Országgyűlés elnökének**

Bizottsági ajánlás

HELYBEN

Bizottsági ajánlás általános vitához

**Az Országgyűlés
Emberi jogi, kisebbségi és vallásügyi
bizottságának**

a j á n l á s a

a T/18630. számon előterjesztett, A bírósági eljárás elhúzódása miatti kifogás jogintézményének bevezetéséhez kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz

Tisztelt Országgyűlés!

Az Országgyűlés Emberi jogi, kisebbségi és vallásügyi bizottsága a 2005. december 5-ei ülésén a törvényjavaslatot megvitatta és ahhoz a Hárszabály 95. § (2) bekezdése alapján az alábbi általános vitát előkészítő ajánlást nyújtja be:

A bizottság meghallgatta az Előterjesztő képviselőjének a törvényjavaslathoz fűzött szóbeli indokolását.

Az Előterjesztő képviselője felhívta a bizottsági tagok figyelmét arra a negatív tendenciára, mely szerint a Strasbourgi Emberi Jogi Bíróság számos ítéletében elmarasztalta a magyar államot. A strasbourgi szervek következetes ítélkezési gyakorlata kiemelt jelentőséget tulajdonít a jogviták ésszerű időn belül történő elbírálásának. A Magyar Köztársaság nemzetközi jogi kötelezettségei ugyancsak követelményként fogalmazzák meg „az ésszerű időn belül” való tárgyalás elvét. (1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. Cikke 1. pontjának első mondata.) Az Előterjesztő képviselője

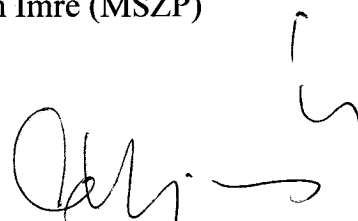
elmondta, hogy a Strasbourgi Emberi Jogi Bírósághoz benyújtott magyar panaszok tapasztalatai szerint a magyar ügyek jelentős részét a polgári perek elhúzódása miatti panaszok teszik ki. (A 72 ítéletből 66 polgári- és büntetőügyben született elmarasztaló ítélet az ügyek elhúzódása miatt.) Az Előterjesztő képviselője azt is kiemelte, hogy a Strasbourgi Emberi Jogi Bíróság az esetek többségében megállapította, hogy a bírósági jogkörben okozott kár megtérítésének jelenlegi szabályai nem teremtenek hatékony jogorvoslatot. Az Előterjesztő kiemelte a törvényjavaslat kettős célkitűzését. Egyrészt olyan új jogi eszközt kíván beépíteni a magyar jogrendszerbe, amely ráhatást biztosít az eljárások elhúzódásmentes folytatására, másrészt megfelelő védelmet kíván nyújtani az azt okozó magatartásokkal szemben.

A bizottsági tagok részéről számos kérdés hangzott el az Előterjesztő felé. Kérdésként hangzott el, hogy valójában mit értünk „ésszerű határidő” alatt, amikor 5 évig húzódik el egy 55 lakosú tömbház ügye Dombóváron, vagy mintegy 8 év alatt nem született ítélet egy halálos kimenetelű közlekedési balesetben Budapesten. Kérdésként hangzott el az is, hogy kik kezdeményezhetik a „kifogás” jogintézményét, illetve van-e ügyvédi kényszer. A bizottsági tagok rákérdeztek arra is, hogy kikkel történt egyeztetés a törvényjavaslat benyújtását megelőzően, illetve bírja-e az OIT és a bíróságok támogatottságát. Ennek kapcsán felmerült a „dilemma”, mely szerint a költségvetési támogatás növekedésének hiányában hogyan tudják majd ellátni a bíróságok ezen új feladataikat is, hiszen nyilvánvaló, hogy a megnövekedett költségvetési igény támogatásának elmaradása esetén a bíróságok nem tudják növelni létszámukat.

A bizottság a törvényjavaslatot általános vitára egyhangúlag alkalmasnak tartotta. (18i)

A bizottság előadója az általános vitában: Bán Imre (MSZP)

Budapest, 2005. december 05.

Szászfalvi László
a bizottság elnöke